

[Niels Mørk.]

bør ændres og forbedres, når vi ikke længere er bundet af helhedsløsningen. Jeg kan i den forbindelse henviser til mine udtalelser under behandlingen af sygeforsikringsloven i forbindelse med helhedsløsningen her i foråret — de står i Folketingstidende 1962-63, sp. 3452-54.

Når det ærede medlem hr. Chr. Madsen bl. a. i sin fremsættelse hævder — og han har også sagt det i sit indlæg i dag — at funktionærerne er sikret fuld løn under sygdom, så gælder det jo ikke i alle tilfælde, og det gælder heller ikke alle funktionærer. Der er et ikke ubetydeligt antal funktionærer, som ikke opnår dette gode enten på grund af ansættelsesvilkårene eller på grund af beskæftigelseskravet. Disse, og det er ikke så få, må dækkes og er dækket ind over lønarbejderdagpengesystemet, som det findes.

Jeg er helt enig med ministeren i, at en afskaffelse af karenstiden for de helt korte sygdomsperioder på under en uge vil kræve gennemgribende kontrolforanstaltninger, en betydelig administration og måske også en stramning af de nugældende beskæftigelseskrav, som jo lyder på 40 timer hos én eller flere arbejdsgivere. Den ideelle og mest enkle løsning af dette problem ville måske være, at der i kortere sygdomstilfælde på under en uge blev ydet løn under sygdom, i stedet for at man skulle sætte hele lovapparatet og en stor administration hos sygekasserne i gang med henblik på alle de kortvarige sygdomstilfælde.

I lovforslaget har man fuldstændig glemt den store gruppe, som kun har adgang til at sikre sig under sygdom gennem sygekassernes frivillige dagpengesystem. Nu har det ærede medlem hr. Chr. Madsen sagt her, at årsagen dertil var, at man forventede en revision af ulykkesforsikringsloven, men i denne forbindelse har ulykkesforsikringsloven jo ikke noget med sygeforsikringsloven at gøre. Jeg er imidlertid glad for, at ministeren omtalte denne gruppe af medborgere, for her er der noget at rette ved en kommende revision af loven, ikke mindst med hensyn til karenstiden, som jo i dag er to uger under den frivillige dagpengeforsikring.

Vedrørende barseldagpengene kan jeg på længere sigt principielt gå ind for, at forskellen mellem de 14 uger og de nugældende

4 måneder i funktionærloven — som forhåbentlig inden ret længe bliver til 5 måneder, når funktionærloven bliver vedtaget af folketinget — udlignes. Jeg er imidlertid ikke sikker på, at den form, som er angivet i selve lovforslaget, er den helt rigtige. Også her glemmer det ærede medlem hr. Chr. Madsen, at der er en meget stor gruppe, som er endnu dårligere stillet med hensyn til barselhvile. Det er de hjemmegående husmødre, som efter loven kun har krav på barselhvile eller barseldagpenge i 2 uger.

Hvad angår forslaget om indførelse af børnetillæg og husleje hjælp, vil jeg gerne understrege, hvad ministeren har påpeget, at også dette vil give sygekasserne en kolossalt forøget administration. Jeg behøver blot at nævne, at sygekasserne i så fald skulle tage hensyn til og kontrollere antallet af medlemmernes børn, skulle tage hensyn til og kontrollere individuelle forhold for børn over 14 år og også kontrollere medlemmernes husleje med mere. Jeg tror, at dette spørgsmål kan løses lettere og på en langt enklere måde ved f.eks. med tiden at gennemføre det forslag, jeg fremførte her i foråret under behandlingen af helhedsløsningen. Det gik kort ud på at give de medlemmer, som er omfattet af lønarbejds sikringen, mulighed for også at tegne sig for frivillige dagpenge i sygekassen. Ved en sådan ordning ville den syges økonomiske sikring blive langt større end ved det, som er indeholdt i det foreliggende lovforslag, også indbefattet de foreslåede børnetillæg og husleje hjælp.

Jeg skal efter at have gjort disse få bemærkninger kun gentage, at mit parti ikke kan give tilslutning til lovforslaget. Vi vil imidlertid ikke modsætte os, at lovforslaget henvises til et udvalg.

Peter Larsen: Det foreliggende lovforslag giver mig ikke anledning til mange kommentarer. Det bygger jo ikke alene på en forhøjelse af sygedagpengene, men også på en principiel ændring af disse dagpenges placering, og det er jo, hvis det gennemføres, med til at skabe større skævhed mellem lønmodtagerne og andre borgere. Dertil kommer, at man nu foreslår i lov om den offentlige sygeforsikring at indarbejde regler om børne- og huslejetilskud. Det finder jeg også forkert.